

излези гнѣвъ-тъ Господенъ и во время на мщение-то му ще изгинешъ (Сир. 5 глав. 8 и 9 ст.). Въ грѣховности время покажи обръщение (Сир. 18, 21 ст.).

А чо́ знача́тъ самы-тъ обряды въ таинство-то на покаяние-то?

Предъ самѣ-тъ исповѣдъ каяще-то ся лице слуша съ вниманіе начало-то на исповѣдъ-тъ, кое-то состои отъ три молитвы за умилоствленіе на Господа къмъ него.

Приготовенъ съ предварительны молитвы да осѣди себеси. Грѣшникъ-тъ съ мытарево смиреніе приближавася къмъ аналой, вразъ кой-то ся находи Св. кръстъ и евангеліе, какъ видимы знакове на Христово-то присѣствие въ исповѣдно-то время и какъ обличители на работы-тъ на кающій-тъ ся.

Кающій-тъ ся праве големъ до землѣ-тъ поклонъ, начен-вася исповѣдъ-та. Духовникъ-тъ, кой-то ся намира при аналой, по требникъ-тъ или ръководимъ отъ църковно-то наставленіе, располага кающій-тъ ся за да открие безъ стѣсненія всичкъ-тъ си душѣ предъ него. понеже духовникъ-тъ при исповѣдъ-тъ е само свидѣтель на раскаяніе-то и посредникъ, кой-то примирява кающій-тъ ся грѣшникъ съ Богомъ и споредъ благодать-тъ на священство-то, подава отпущеніе на грѣхове-тъ (*).

Грѣшникъ-тъ като обдума безиристрастно поминалий-тъ си животъ, и като исповѣда вѣрѣ-тъ си, по символъ-тъ на Православнѣ-тъ Църквѣ, безъ да утае и безъ всеѣкаквы извиненія длѣженъ е да открие предъ духовникъ-тъ грѣхове-тъ си (**) и при това съ рѣшимость за внапредъ да ся удържава отъ нихъ. Онъ е длѣженъ самъ да разказува за свои-тъ грѣховѣ а особито за главно-то свое грѣховно настроеніе напр. зависть, гордость, сѣхпость, блудъ и т. н; а да не чека духовникъ-тъ да го пита. Больный-тъ обыкновенно самъ бързе да покаже на лѣкерь-тъ болки-тъ си.

Да, нужна е устна-та исповѣдъ отъ грѣшникъ-тъ и за духо-

(*) Это това увѣщаніе, предлагаемо отъ странѣ на Църквѣ-тъ презъ священнослужительски-тъ уста за пълнѣ откровенность и довѣріе: «Се, чадо, Христосъ невидимо стоить, пріемля исповѣданіе твое, не устрашися, ниже убойся и да не скрѣши что отъ мене: но не обвиняяся (откровенно, безъ извиненія) рцы вся, елика содѣлалъ еси, да пріимѣши оставленіе отъ Господа нашего Іисуса Христа. Се и икона Его предъ нами: азъ же точію свидѣтель есмь, да свидѣтельствую предъ нимъ вся, елика речеши мнѣ. Аще ли же что скрѣши отъ мене, сугубѣ грѣхъ имаша. Внемли убо: понеже бо пришелъ еси во врачевницу, да не неисцѣленъ отидеши».

(**) Приставающій-тъ къмъ исповѣданіе-то требѣ да каже на духовникъ-тъ си не ся ли онъ нахожда подъ спитимѣжъ (канонъ) отъ послѣдне-то си исповѣданіе.